

Mál nr. 188/2017**M****og****vátryggingafélagið V v/ ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar A.****Ágreiningur um bótaskyldu vegna líkamstjóns af völdum bifreiðaáreksturs.****Gögn.**

Málskot, móttakið 13.6.2017, ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 13.6.2017.

Málsatvik.

Hinn 15. september 2015 var bifreiðinni A ekið aftan á bifreið sem M ók vestur Miklubraut í Reykjavík til móts við Stakkahlíð. Skýrsla var gerð um áreksturinn og einhverju síðar gaf M frekari skýrslu þar sem fram kom að hún hafi frá því áreksturinn varð fundið til í baki. Í júlí 2016 leitaði M til heimilislæknis á heilsugæslustöð. Í fyrirliggjandi vottorði læknisins, dags. 14. október 2016, segir að við komuna hafi M verið með mánaðarsögu um versnandi bakverk. Hún hafi lent í aftanákeyrslu 15. september 2015 og fengið í kjölfarið bakverk sem hafi verið undirliggjandi síðan þá. Í fyrstu hafi M ekki tengt þennan versnandi verk sem hún hafi verið með við komuna á heilsugæslustöðina við aftanákeyrsluna en geri það nú, verkurinn sé svipaður en miklu verri og leiði niður hægra læri. Læknirinn hafi hitt M að nýju 31. ágúst sama ár, eða sex vikum síðar. Þá hafi bakverkurinn versnað og enn þá hafi verið leiðni niður í hægra læri. Við skoðun þá hafi þreifiefmsli verið „paraspinalt“ í mjóbaki og taugaskoðun á neðri útlimum verið eðlileg. Fengin var segulómun af lendhrygg sem sýndi „prolapse á liðbili L4-5 fyrir miðlínu og inferiort, engin örugg ratarcompression.“ Fengið hafi verið álit heila- og taugaskurðlæknis sem ekki hafi mælt með aðgerð. M haldi því áfram að styrkja sig og taki verkjalyf eftir þörfum. Engar komur hafi verið á heilsugæslu eða bráðamóttöku beint eftir slysið. Í lok vottorðsins segir að mögulegt sé að slysið hafi valdið þeim einkennum sem M sé með.

M hefur krafist bóta fyrir það líkamstjón sem hún telur sig hafa orðið fyrir við áreksturinn 15. september 2015 úr ábyrgðartryggingu A hjá V. V telur útilokað að bakeinkennum M megi rekja til árekstursins og hefur hafnað bótaskyldu.

Álit.

Engum vafa er undirorpið að ökumaður A ber ábyrgð á árekstrinum og því tjóni sem hlaut við hann, þ. á m. því líkamstjóni sem M kann að hafa orðið fyrir af völdum hans. Gögn málsins um líkamstjón M eru af skornum skammti. Engin matsgerð liggur fyrir í málinu um það líkamstjón sem hún telur sig hafa orðið fyrir við áreksturinn. Af fyrirliggjandi gögnum verður ráðið að M hafi fyrst leitað til læknis um tíu mánuðum eftir áreksturinn og kvartað þá undan verkjum í baki með leiðni niður í hægra læri. Þótt ekki sé unnt að slá föstu að hún hafi ekki orðið meiðslum þá verður á hinn bóginn gegn mótmælum V ekki talið nægilega sannað samkvæmt fyrirliggjandi gögnum að hún hafi orðið fyrir líkamstjóni sem leiði til bótaskyldu úr ábyrgðartryggingu A. Við svo búið á M ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingunni.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Reykjavík, 17. ágúst 2017.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.